

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

37. wzywa państwa członkowskie i Komisję – mając na uwadze, że odpowiednia technologia już istnieje – o propagowanie utworzenia „odwrotnego systemu 112”, tj. obejmującego całą UE, uniwersalnego, wielojęzycznego, dostępnego, uproszczonego i skutecznego połączonego systemu ostrzegania i alarmowania obywateli w przypadku nadchodzącej lub trwającej poważnej klęski żywiołowej bądź katastrofy wywołanej przez człowieka lub innej katastrofy; jest zdania, że taki system należałoby wdrożyć bez naruszania prywatności oraz w połączeniu z odpowiednimi kampaniami informacyjnymi i edukacyjnymi dla obywateli;

38. wzywa Komisję do przeanalizowania wykonalności wprowadzenia w przyszłości usługi „numer 116” – na wzór usługi „numer 112” – dla obywateli z zaburzeniami emocjonalnymi, cierpiących na depresję lub mających inne problemy ze zdrowiem psychicznym;

*

* *

39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

Wydajniejszy i sprawiedliwszy rynek detaliczny

P7_TA(2011)0307

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie wydajniejszego i bardziej sprawiedliwego rynku detalicznego (2010/2109(INI))

(2013/C 33 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 5 lipca 2010 r. zatytułowane „Nadzór nad rynkiem handlu i dystrybucji. W kierunku bardziej wydajnego i sprawiedliwego wewnętrznego rynku handlu i dystrybucji w perspektywie roku 2020” (COM(2010)0355) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji w sprawie wewnętrznego rynku handlu i dystrybucji (SEC(2010)0807),
- uwzględniając odpowiedzi na konsultacje publiczne Komisji dotyczące sprawozdania w sprawie nadzoru nad rynkiem handlu i dystrybucji (przeprowadzone w dniach 5 lipca-10 września 2010 r.),
- uwzględniając obrady okrągłego stołu w sprawie wydajniejszego i bardziej sprawiedliwego rynku detalicznego dla przedsiębiorstw i konsumentów, zorganizowanego przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów w dniu 25 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 20 stycznia 2011 r. na temat sprawozdania pt. „Nadzór nad rynkiem handlu i dystrybucji. W kierunku bardziej wydajnego i sprawiedliwego wewnętrznego rynku handlu i dystrybucji w perspektywie roku 2020”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 kwietnia 2011 r. „Akt o jednolitym rynku. Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania. »Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego« ” (COM(2011)0206),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku. W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności. 50 propozycji na rzecz wspólnej poprawy rynku pracy, przedsiębiorczości i wymiany” (COM(2010)0608),
- uwzględniając sprawozdanie prof. Mario Montiego z dnia 9 maja 2010 r. pt. „Nowa strategia dla jednolitego rynku”,

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie Aktu o jednolitym rynku,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 października 2010 r. pt. „Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej” (COM(2010)0543),
- uwzględniając czwarte wydanie „Tablicy wyników dla rynków konsumenckich – wykorzystanie rynków na rzecz konsumentów” (wydanie jesienne – październik 2010 r.) oraz piąte wydanie „Tablicy wyników dla warunków konsumenckich – konsumenci czujący się pewnie na jednolitym rynku” (wydanie wiosenne – marzec 2011 r.),
- uwzględniając 21. wydanie tabeli wyników rynku wewnętrznego, opublikowane w dniu 23 września 2010 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2009 r. pt. „Poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie” (COM(2009)0591),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę. Program »Small Business Act« dla Europy” (COM(2008)0394),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r., ustanawiające procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję nr 3052/95/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r., ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylającą decyzję Rady 93/465/EWG ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw konsumentów ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na jednolitym rynku ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie jednolitego rynku sprzyjającego przedsiębiorstwom i wzrostowi gospodarczemu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz U. L 48 z 23.2.2011, s. 1

⁽²⁾ Dz U. L 218 z 13.8.2008, s. 21

⁽³⁾ Dz U. L 218 z 13.8.2008, s. 30

⁽⁴⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.

⁽⁵⁾ Dz U. L 376 z 27.12. 2006, s. 36

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0293.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0144.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0146.

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie jednolitego rynku dla Europejczyków ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie przyszłości europejskiej normalizacji ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 września 2010 r. w sprawie ostatecznego utworzenia wewnętrznego rynku handlu elektronicznego ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie sprawiedliwego wynagrodzenia dla rolników: poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie przybliżenia jednolitego rynku konsumentom i obywatelom ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie ochrony konsumentów ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie tabeli wyników rynku wewnętrznego ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie SOLVIT ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie zbadania przypadków nadużycia władzy przez duże supermarkety prowadzące działalność w Unii Europejskiej oraz przeciwdziałania im ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0217/2011),
- A. mając na uwadze, że powiew protekcjonizmu w Europie jest niepokojący,
- B. mając na uwadze, że gospodarce realnej należy przywrócić centralne miejsce w agendzie politycznej, aby uwolnić pełny potencjał jednolitego rynku,
- C. mając na uwadze, że rynek detaliczny jest istotnym elementem naszego zaangażowania w ponowne uruchomienie jednolitego rynku,
- D. mając na uwadze, że rynek detaliczny, jako jeden z głównych użytkowników energii i wytwórców odpadów, może w zasadniczy sposób przyczynić się do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju, w tym celów energetycznych UE 20-20-20,
- E. mając na uwadze, że potencjał gospodarczy transgranicznego handlu elektronicznego nie jest wystarczająco wykorzystywany z powodu szeregu przeszkód, takich jak bariery językowe, brak bezpieczeństwa w systemie, nieodpowiednie i niewystarczające informacje, a także brak koordynacji i współpracy administracyjnej, które zniechęcają konsumentów do zakupów online u detalistów w innych państwach członkowskich, a detalistów do prowadzenia transgranicznej sprzedaży drogą elektroniczną,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0145.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0384.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0320.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ Dz. U. C 161E z 31.5.2011, s. 84.

⁽⁶⁾ Dz. U. C 349E z 22.12.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz. U. C 349E z 22.12.2010, s. 25.

⁽⁸⁾ Dz. U. C 349E z 22.12.2010, s. 10.

⁽⁹⁾ Dz. U. C 184E z 6.8.2009, s. 23.

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

Wizja większej konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

1. podkreśla, że sektor detaliczny jest motorem wzrostu gospodarczego, konkurencyjności oraz zatrudnienia w Europie i odgrywa kluczową rolę w realizacji celów strategii UE 2020;
2. podkreśla, że detaliści oferują różnorodne nowoczesne sposoby kupna i sprzedaży towarów i usług oraz przyczyniają się do zwiększenia wyboru dla konsumentów, a także do tworzenia elastycznych i godnych możliwości zatrudnienia, w szczególności dla młodzieży;
3. wzywa instytucje UE do nadania najwyższej rangi politycznej sektorowi handlu detalicznego jako jednemu z filarów Aktu o jednolitym rynku oraz instrumentowi służącemu przywróceniu zaufania publicznego do jednolitego rynku;
4. wzywa Komisję, aby poprawiła koordynację strategii politycznych i przyjęła całościowe, długoterminowe podejście do sektora handlu detalicznego;
5. wyraża ubolewanie, że poważne przeszkody w dalszym ciągu utrudniają handlowi detalicznemu osiągnięcie pełni możliwości online i offline; podkreśla konieczność niezwłocznego usunięcia tych przeszkód;
6. podkreśla, że detaliści i dostawcy wspólnie ponoszą odpowiedzialność za utworzenie skuteczniejszego, bardziej przejrzystego i bardziej sprawiedliwego rynku detalicznego;
7. uważa, że przed rozważeniem w stosownych przypadkach podejścia regulacyjnego przede wszystkim należy się skupić na skutecznym egzekwowaniu zasad wynikających z Traktatu, obowiązujących przepisów i instrumentów dotyczących rynku wewnętrznego i samoregulacji;

Usuwanie przeszkód w swobodnym przepływie towarów i usług

8. wyraża zaniepokojenie, że restrykcyjne przepisy krajowe, rozbieżne wykładnie i niedostateczne egzekwowanie utrudniają swobodny przepływ towarów i usług w UE; podkreśla, że wymogi dotyczące dodatkowych badań i rejestracji, nieuznawanie świadectw i norm, terytorialne ograniczanie dostaw i tym podobne środki są źródłem dodatkowych kosztów dla konsumentów i detalistów, w szczególności dla MŚP, a tym samym ograniczają potencjalną przydatność jednolitego rynku dla Europejczyków i sektora biznesu;
9. uznaje konieczność dalszego przeprowadzania przez Komisję analizy przyczyn różnic cenowych w UE w oparciu o odpowiednie narzędzia statystyczne w celu zapewnienia konsumentom większej przejrzystości i porównywalności cen bez uszczerbku dla europejskich i krajowych przepisów podatkowych oraz przepisów dotyczących rynku pracy, co będzie sprzyjać podejmowaniu bardziej świadomych wyborów i jednocześnie zwiększy zaufanie do handlu transgranicznego; przypomina o potrzebie prowadzenia w tym celu aktywnej współpracy między krajowymi urzędami statystycznymi;
10. wzywa państwa członkowskie do pełnego i prawidłowego wdrażania zasad i przepisów rynku wewnętrznego – w szczególności pakietu towarowego, dyrektywy usługowej, dyrektywy w sprawie opóźnień w płatnościach, dyrektywy o handlu elektronicznym, programu „Small Business Act” oraz dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych; zwraca się również do państw członkowskich o zlikwidowanie nakładania się zakresów oraz o zmniejszanie obciążeń administracyjnych i barier regulacyjnych, które mogą hamować wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy;

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

11. występuje do Komisji o ściślejsze monitorowanie państw członkowskich w celu zmniejszenia deficytu transpozycji oraz zapewnienia skutecznego wzajemnego uznawania towarów i usług; zwraca się do Komisji, aby zapewniła także uproszczenie obowiązujących przepisów;

12. dostrzega trudności, z jakimi borykają się niezależni detaliści europejscy, i jest zdania, że przepisy dotyczące rynku detalicznego należy bardziej oprzeć na dowodach, w szczególności w zakresie potrzeby odpowiedniego zbadania i zrozumienia wpływu prawodawstwa na małe przedsiębiorstwa;

13. zachęca federacje przedsiębiorstw i stowarzyszenia konsumentów, aby – przy wsparciu ze strony Komisji – zapewniały zainteresowanym stronom więcej informacji, szkoleń i porad prawnych w zakresie przysługujących tym stronom praw i dostępnych im instrumentów służących rozwiązywaniu problemów, takich jak SOLVIT, oraz aby wspierały wzajemną wymianę najlepszych praktyk;

14. podkreśla, że rozdrobnienie systemu płatności stanowi przeszkodę dla wymiany handlowej; wzywa Komisję do usprawnienia systemu SEPA w celu rozbudowania podstawowej usługi płatniczej dostępnej w przypadku wszystkich kart, sprzyjania konkurencji w zakresie środków płatności poprzez usunięcie barier, zwiększenie przejrzystości kosztów transakcyjnych i zniesienie nieuzasadnionych opłat za wymianę; wzywa także Komisję do zapewnienia szybszych przelewów bankowych wewnątrz UE; przypomina ponadto, że system SEPA można postrzegać jako użyteczny instrument zwalczania szarej strefy w gospodarce;

Otwarcie dostępu do rynku dla przedsiębiorstw i konsumentów

15. zwraca uwagę na obawy wyrażane przez część społeczeństwa obywatelskiego i niektóre MŚP co do wzrostu liczby centrów handlowych oraz spadku liczby lokalnych sklepów i rynków na obszarach oddalonych i w centrach miast;

16. podkreśla, że planowanie sprzedaży detalicznej powinno zapewnić przedsiębiorstwom ramy strukturalne umożliwiające konkurencję, zwiększyć swobodę wyboru dla konsumentów i umożliwić im dostęp do towarów i usług, zwłaszcza w regionach mniej dostępnych i słabo zaludnionych lub też w przypadku konsumentów o ograniczonej możliwości poruszania się; ponadto podkreśla rolę społeczną, kulturową i środowiskową odgrywaną przez lokalne sklepy i rynki w rewitalizacji obszarów wiejskich i miejskich; wzywa zatem państwa członkowskie, aby zachęcały stabilne społeczności lokalne poprzez sprzyjanie innowacji i rozwojowi MŚP;

17. podkreśla, że MŚP stanowią trzon europejskiej gospodarki i mają do odegrania wyjątkową rolę w tworzeniu miejsc pracy, w szczególności na obszarach wiejskich, oraz we wspieraniu innowacji i wzrostu w lokalnych sektorach detalicznych w całej UE;

18. uważa, że problem dostępności należy rozwiązać przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości;

19. uznaje, że państwa członkowskie odpowiadają za swoje strategie polityczne dotyczące lokalizacji sklepów oraz że stabilność, mobilność, planowanie regionalne i centralna konsolidacja stanowią najważniejsze czynniki, które muszą być uwzględniane podczas podejmowania decyzji dotyczących zatwierdzania lokalizacji nowych sklepów;

20. jest zdania, że zachęty do restrukturyzacji budynków miejskich, również z wykorzystaniem funduszy strukturalnych, mogłyby umożliwić obniżkę czynszów (w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego) oraz przyczynić się do przywrócenia działalności gospodarczej, zwłaszcza małych sklepów, sprzyjających rozwojowi gospodarstwu i społecznemu;

21. wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi sporządziła ankietę dotyczącą wpływu i ewentualnych konsekwencji tworzenia hipermarketów lub centrów handlowych w odniesieniu do rynku pracy, MŚP i konsumentów;

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

22. przyjmuje do wiadomości obawy wyrażone przez obwoźnych sprzedawców prowadzących działalność na terenach publicznych w związku z możliwością stosowania w państwach członkowskich dyrektywy 2006/123/WE, co przyczyniłoby się do rozszerzenia pojęcia zasobów naturalnych również na grunty publiczne i spowodowało ograniczenia czasowe w przypadku zezwoleń na prowadzenie działalności handlowej na terenach publicznych, a zatem bardzo niekorzystnie wpłynęłoby na zatrudnienie, swobodę wyboru dla konsumentów oraz istnienie tradycyjnych rynków w dzielnicach miast;

23. podkreśla, że handel elektroniczny jest ważnym uzupełnieniem handlu pozainternetowego i że należy podjąć odpowiednie działania, aby w pełni rozwinąć jego potencjał, w tym poprawić dostęp do internetu na najbardziej oddalonych obszarach Unii Europejskiej; wzywa Komisję, aby do nadchodzącego komunikatu w sprawie handlu elektronicznego włączyła środki na rzecz zwiększenia zaufania, w szczególności poprzez uproszczenie rejestracji domen za granicą, poprawę bezpieczeństwa płatności online i ułatwienia w transgranicznym odzyskiwaniu długów, a także poprzez sprawniejsze udzielanie konsumentom informacji o ich prawach, zwłaszcza dotyczących anulowania transakcji i możliwości odwoływania się;

24. wyraża ubolewanie z powodu znacznej liczby przeszkód w swobodzie detalistów, dotyczącej przedsiębiorczości na terenie UE; w szczególności wyraża zaniepokojenie niektórymi przepisami krajowymi dotyczącymi handlu i podatków, które de facto skutkują dyskryminacją zagranicznych detalistów;

25. wzywa Komisję do podejmowania bardziej zdecydowanych działań w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich naruszających zasady rynku wewnętrznego, do przyspieszenia postępowania w sprawie naruszenia przez przyjęcie „przyspieszonego podejścia” i do przedstawiania Parlamentowi Europejskiemu rocznych sprawozdań z rozwiązanych spraw w dziedzinie handlu detalicznego;

Kwestia praktyk umownych i handlowych stosowanych w relacjach między przedsiębiorstwami

26. potwierdza, że kluczem do dobrego funkcjonowania rynku detalicznego jest wolna i uczciwa konkurencja, swoboda zawierania umów oraz właściwe egzekwowanie odpowiednich przepisów prawnych;

27. uznaje, że spółki różnią się siłą rynkową, że muszą one działać w sposób ekonomiczny i że UE potrzebuje gospodarczych mistrzów, aby móc konkurować w skali globalnej;

28. podkreśla jednak, że panuje powszechne zaniepokojenie z powodu dominacji rynkowej większych podmiotów, które – jak się często uważa – nakładają nieuczciwe warunki na słabszych dostawców i detalistów na przykład poprzez nieuzasadnione mechanizmy dystrybucji selektywnej, segmentację geograficzną, kontrolę cen, skreślanie z listy bez uprzedzenia i inne praktyki ograniczające konkurencję, co powoduje zakłócanie konkurencji; podkreśla, że takie praktyki wywierają wpływ na wszystkie ogniwa łańcucha dostaw handlu detalicznego; potępia praktyki nadużywające braku równowagi sił pomiędzy podmiotami gospodarczymi i wpływające na rzeczywistą swobodę zawierania umów; podkreśla, że zwiększenie świadomości wszystkich podmiotów, w szczególności MŚP, na temat ich praw umownych przyczyni się do zapobiegania wspomnianym praktykom;

29. uznaje, że franchising jest dobrą formułą dla niezależnych detalistów, która umożliwi im utrzymanie się na rynku w warunkach ostrej konkurencji; zauważa z niepokojem, że umowy franchisingu dla detalistów są coraz bardziej rygorystyczne;

30. podkreśla, że marki własne należy rozwijać w sposób poprawiający wybór dla konsumenta, szczególnie pod kątem przejrzystości, jakości informacji i różnorodności, oraz zapewniać wyraźne możliwości wprowadzania innowacyjnych rozwiązań i rozszerzania działalności przez MŚP;

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

31. uważa, że „pasożytnicze kopiowanie”, które może być wynikiem m.in. podwójnej roli detalisty jako klienta i jako konkurenta wytwórcy produktów markowych, jest niedopuszczalną praktyką wymagającą niezwłocznych działań; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja przeprowadza badanie mające na celu dalsze wyjaśnienie ram prawnych i praktyk związanych z tajemnicami handlowymi i „pasożytniczym kopiowaniem” w 27 państwach członkowskich UE;
32. uznaje potrzebę bardziej zrównoważonych stosunków i przejrzystości w łańcuchu dostaw handlu detalicznego; podkreśla konieczność przejścia od konfrontacji do dialogu opartego na faktach, w celu przywrócenia zaufania i umożliwienia sprawiedliwszych negocjacji i jednakowych warunków dla wszystkich, co umożliwi wszystkim podmiotom w łańcuchu dostaw czerpanie korzyści z wartości dodanej ich produktów i wykorzystywanie w pełni potencjału jednolitego rynku;
33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego i spójnego egzekwowania prawa konkurencji, a w stosownych przypadkach na szczeblu krajowym – przepisów dotyczących nieuczciwej konkurencji oraz przepisów antymonopolowych;
34. podkreśla, że w celu zapewnienia właściwego wdrażania reguł konkurencji i zapobiegania nadużyciu pozycji dominującej przede wszystkim konieczne jest wzmocnienie lokalnych urzędów ochrony konkurencji oraz zagwarantowanie nieprzerwanych i niezakłóconych sposobów komunikacji i współpracy między nimi a Dyrekcją Generalną ds. Konkurencji w Komisji Europejskiej;
35. wspiera owocne prace platformy ekspertów – dotyczące praktyk w zakresie umów zawieranych między przedsiębiorstwami (B2B) – na Forum Wysokiego Szczebla ds. Poprawy Funkcjonowania Łańcucha Dostaw Żywności, w szczególności obejmujące określenie, sporządzenie wykazu i ocenę tego, co stanowi wyraźnie nieuczciwą praktykę handlową, na podstawie danych i konkretnych przykładów; wnosi o zdecydowane poparcie dla inicjatyw na rzecz dialogu między stronami w tej sprawie; wyraża swoje niezadowolenie w związku z tym, że Parlament Europejski nie jest oficjalnie zaangażowany w prace platformy i forum wysokiego szczebla; uważa, że Parlament powinien niezwłocznie zająć się tą kwestią i aktywnie uczestniczyć w pracach forum;
36. popiera wyrażoną przez zainteresowane strony konieczność przyjęcia szerszej zakrojonego, horyzontalnego podejścia wykraczającego poza przemysł rolno-spożywczy; zwraca się do Komisji i federacji przedsiębiorców, aby – w oparciu o trwające prace platformy ekspertów – zbadały możliwości stworzenia nowego, otwartego forum poświęconego ogółowi zagadnień handlu detalicznego;
37. jednocześnie zdecydowanie popiera trwające obecnie intensywne prace federacji detalistów i dostawców, zmierzające do nawiązania nieformalnego dialogu i wprowadzenia regularnych mechanizmów konsultacji w zakresie prawa konkurencji; z zadowoleniem przyjmuje ich dobrowolną inicjatywę co do porozumienia dotyczącego deklaracji w sprawie wspólnych zasad dobrych praktyk handlowych w całym łańcuchu dostaw handlu detalicznego;
38. przyjmuje również z zadowoleniem opracowane przez Komisję europejskie narzędzie do monitorowania cen żywności oraz podobne inicjatywy podejmowane przez państwa członkowskie w celu zapewnienia sprawiedliwych dochodów w całym łańcuchu dostaw żywności poprzez analizę kosztów, procesów, wartości dodanej, ilości, cen i marż we wszystkich ogniwach tego łańcucha;
39. zauważa z niepokojem, że istniejące instrumenty prawne nie są w pełni wykorzystywane, zwłaszcza przez MŚP, do domagania się przysługujących im praw, ze względu na zależność ekonomiczną i obawę o spadek obrotów; zwraca się do Komisji, państw członkowskich i federacji przedsiębiorców o określenie sposobów przywrócenia zaufania i ułatwienia dostępu do systemów sądowych, w tym możliwości składania anonimowych skarg oraz ustanowienia funkcji rzecznika UE w tym obszarze; wyraża ponadto przekonanie, że konieczne jest dalsze rozwijanie ram conceptualnych, aby zapewniać uczciwą konkurencję zarówno w wertykalnych, jak i horyzontalnych stosunkach między przedsiębiorstwami, co utoruje drogę do stworzenia przedsiębiorstwom rzeczywiście równych szans;

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

40. zwraca się do Komisji o opublikowanie do końca 2011 r. komunikatu prezentującego obowiązujące krajowe przepisy i narzędzia dotyczące praktyk handlowych oraz stosunków umownych, a także o przeprowadzenie dokładnej oceny, czy przepisy te są prawidłowo egzekwowane i czy potrzebne są dalsze działania;

41. uważa, że należy zbadać alternatywne i nieformalne mechanizmy rozstrzygania sporów i zbiorowego dochodzenia roszczeń oraz ocenić ich skuteczność, gdyż dla detalistów mogłyby one stanowić sposób rozwiązywania sporów; wzywa Komisję do przedstawienia do końca 2011 r. środków w zakresie alternatywnych metod rozwiązywania sporów, aby podnieść poziom zaufania przedsiębiorców i konsumentów;

42. zwraca się do Komisji i operatorów w łańcuchu dostaw handlu detalicznego, aby corocznie informowali Parlament o postępach czynionych w istniejących platformach i mechanizmach nieformalnego dialogu; sugeruje, aby wyniki były przedmiotem obrad dorocznego Okrągłego Stołu Rynku Detalicznego, organizowanego przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów;

Zwiększenie wydajności a zrównoważona konsumpcja – innowacyjne praktyki

43. podkreśla spoczywającą na sektorze detalicznym odpowiedzialność w zakresie zrównoważonego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że detaliści oraz dostawcy przodują pod względem odpowiedzialności ekologicznej, zwłaszcza w odniesieniu do odpadów, zużycia energii, transportu i redukcji CO₂; popiera zobowiązania podjęte już przez detalistów na rzecz zrównoważonej konsumpcji, uważając jednak, że potrzebne są dalsze działania; uważa, że odpowiedzialność przedsiębiorstw powinna w większym stopniu koncentrować się na kwestiach społecznych i środowiskowych;

44. podkreśla, że detaliści i dostawcy są siłą napędową innowacji, badań i rozwoju; zaznacza, że cały sektor musi kontynuować podnoszenie poziomu inwestowania w innowacyjne technologie i praktyki w celu dalszej poprawy konkurencyjności wzdłuż całego łańcucha dostaw, co obejmuje logistykę i transport, efektywność energetyczną, opakowania, usuwanie odpadów i recykling produktów, a także wymianę najlepszych praktyk;

45. wzywa Komisję do opracowania wspólnego systemu oceny i znakowania, jak wskazano w jej rezolucji w sprawie jednolitego rynku sprzyjającego przedsiębiorstwom i wzrostowi gospodarczemu, w oparciu o cały cykl życia produktu, w szczególności aby z korzyścią dla przedsiębiorców i konsumentów uprościć, zharmonizować i wyeliminować koszty rozdrobnienia;

46. wzywa zainteresowane strony do podejmowania dalszych inicjatyw na rzecz rozwiązania problemu odpadów spożywczych;

47. z zadowoleniem przyjmuje wspólne porozumienie organizacji EuroCommerce i UNI-Europa, które pokazuje, że dialog społeczny dobrze sprawdza się w handlu; uznaje, że potrzebne są dalsze działania na rzecz lepszego informowania konsumentów na temat społecznej odpowiedzialności detalistów, uzupełniania inwestycji w nowe technologie inwestycjami w kapitał ludzki, zwłaszcza poprzez rozwój umiejętności, oraz zwalczania szarej strefy w gospodarce;

48. przypomina o znaczeniu właściwego wdrażania obowiązujących przepisów prawa społecznego i prawa pracy; wyraża ubolewanie z powodu występowania wysokiego wskaźnika pracy nierejestrowanej, co skutkuje znacznym poziomem oszustw podatkowych i uniemożliwia ustanowienie równych warunków traktowania podmiotów handlowych na rynku wewnętrznym;

49. przypomina, że do głównych wyzwań tego sektora należy poprawa warunków pracy, zwalczanie szarej strefy oraz utrzymanie określonego poziomu zatrudnienia i konkurencyjności poprzez większą zgodność między wymaganiami podmiotów handlowych a kompetencjami ich pracowników; podkreśla w związku z tym potrzebę inwestowania w szkolenia i rozwój kompetencji, gdyż pomoże to w szybkim dostosowaniu się sektora do nowych technologii;

Wtorek, 5 lipca 2011 r.

Przyszłe działania

50. zwraca się do Komisji o przygotowanie, w konsultacji z sektorem detalicznym, kompleksowego europejskiego planu działania w zakresie handlu detalicznego w celu nakreślenia strategii – w oparciu o dotychczasowe osiągnięcia i z myślą o rozwiązaniu nierozstrzygniętych kwestii – wraz z zaleceniami dla poszczególnych sektorów; z zadowoleniem przyjmuje to, że Parlament poparł tę inicjatywę w rezolucji w sprawie jednolitego rynku sprzyjającego przedsiębiorstwom i wzrostowi gospodarczemu;

51. podkreśla, że taki plan działania powinien uwzględniać inicjatywy opracowane już przez Komisję w celu zbadania powyższych priorytetów, takie jak Forum Wysokiego Szczebla ds. Poprawy Funkcjonowania Łańcucha Dostaw Żywności, inicjatywy dotyczące zrównoważonego rozwoju i zmiany klimatu oraz odpowiednie wnioski Aktu o jednolitym rynku;

52. zaleca, aby podczas pierwszych obrad Okrągłego Stołu Rynku Detalicznego zostały przedstawione i omówione działania następcze w stosunku do inicjatyw zaleconych w planie działania, łącznie z postępowaniami poczynionymi w zakresie dialogu między zainteresowanymi stronami;

53. oczekuje, że dalsza optymalizacja procesów kupna i sprzedaży w całym łańcuchu dostaw handlu detalicznego – od badania rynku, poprzez wprowadzanie produktów do obrotu, do relacji z dostawcami, logistyki i zarządzania zapasami, a także zarządzania wadliwymi towarami, rozpatrywania skarg konsumentów i opieki nad konsumentami – zwiększy konkurencyjność sektora detalicznego, spowoduje obniżenie cen dla konsumentów i poprawę jakości usług;

54. zachęca detalistów i dostawców do aktywnego udziału w otwartym, konstruktywnym i ciągłym dialogu, aby znaleźć pragmatyczne rozwiązania; zwraca się do państw członkowskich i instytucji UE o aktywne wspieranie tego procesu;

*

* *

55. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

Zmieniona konstytucja węgierska

P7_TA(2011)0315

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie zmiany węgierskiej konstytucji

(2013/C 33 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 4, 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), art. 49, 56, 114, 167 i 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej i europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), dotyczące poszanowania, ochrony i promowania praw podstawowych,
- uwzględniając nową ustawę zasadniczą Węgier przyjętą w dniu 18 kwietnia 2011 r. przez Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej (dalej zwaną „nową konstytucją”), która wejdzie w życie dnia 1 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając opinie nr CDL(2011)016 i CDL(2011)001 Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji i Prawa (Komisji Weneckiej) w sprawie nowej konstytucji Węgier oraz w sprawie trzech kwestii prawnych nasuwających się w związku z procesem opracowywania nowej konstytucji Węgier,